

සම්දණන්ගේ බොදුන් මගුල සමරන සන්ධ්‍යා පූජා මෙහෙය

පළමුවන කියැවීම

නික්මයාම 12:1-8, 11-14

නික්මයාම පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

මේ දවස නුඹලාට අනුස්මරණ දිනයක්ද මා හට මංගලෝත්සව දිනයක්ද විය යුතුය.

සම්දණන් වහන්සේ මිසර දේශයේ දී මෝසෙස් හා ආරෝන්ට කතා කොට මෙසේ වදළ සේක. මෙම මාසය හැම මාසවලටම මුල් මාසය විය යුතුය. අවුරුද්දේ පළමුවන මාසය විය යුතුය. නුඹලා මුළු ඊශ්‍රායෙල් ජනතාව අමතා, මෙසේ නිවේදනය කළ යුතුය. "මාසයේ දසවන දින හැම මිනිසෙක්ම එක් ගෙදරකට බැට්ට පැටවකු බැගින් පවුලකට බැට්ට පැටවකු සපයා ගත යුතුය. යම් ගෙදරක වැසියන්ට එක් බැට්ට පැටවකු වැඩිනම් ඔවුන් අසල්වැසි ගෙදර අයගේ සංඛ්‍යාව අනුව ඊට හවුල් කර ගත යුතුය. බැට්ට පැටවා අනුභව කරන්නන්ගේ ගණන ගිණිය යුත්තේ එක් එක්කෙනා අනුභව කරන ප්‍රමාණය අනුවය. නුඹලා ගන්න බැට්ට පැටවා කැළැල් රහිත අවුරුද්දක් වයසැති පිරිමි සතෙකු විය යුතුය. තවද බැට්ටවන් හෝ එඵවන් හෝ අතරෙන් එවැනි එකෙකු තෝරා ගත හැකිය. එම මාසයේදීම දහ හතරවන දින දක්වා තබාගෙන, එදින සවස රැස්වන මුළු ඊශ්‍රායෙල් ජනතාව ෬ මැදිය යුතුය. ඉන්පසු උගේ ලෙයින් ටිකක් රැගෙන බැට්ට පැටවා අනුභව කරන අයගේ ගෙදර දෙරේ උඵවනු කණු දෙකේ ද උඵවස්සේ උඩ ලියේද තැවරිය යුතුය. එම රාත්‍රියේදී උගේ මාංශ අනුභව කළ යුතුය. එය අනුභව කළ යුත්තේ, මදගින්තේ පුළුස්සා, නුමුහුන් රොට් හා තිත්ත පලා සමගය. තවද නුඹ එය අනුභව කළ යුත්තේ මෙසේය. ඉහපටිය බැඳ, පාවහන් ලා, සැරයටිය ගෙන, එය ලහි ලහියේ අනුභව කළ යුතුය. මන්ද, එය සම්දණන් වහන්සේ වන මා හට පවත්වන පාස්කුව බැවිනි. එදින රාත්‍රියේ මම මිසර දේශය මැදින් ගොස්, එහි මිනිසුන්ගේ හා මාගයන්ගේ කුර්දලත්ව පහර දෙමි. තවද, මිසරයේ දෙව් දේවතාවුන් සියල්ලන්ට දඩුවම් පමුණුවමි. මම සම්දණන් වහන්සේය. නුඹලා සිටින ගෙවල් මත තවරා ඇති ලේ නුඹලා ඒවායේ සිටින සිටින බවට ලකුණක් වන්නේය. මම ලේ දකින විට නුඹලා පසුකර යන්නෙමි. මිසර දේශයට මා පහර දෙන විට ඒ මාරක දඩුවම නුඹලා වෙත නොපැමිණෙනු ඇත. මේ දවස නුඹලාට අනුස්මරණ දිනයක් ලෙස ද සම්දණන් වහන්සේ වන මා හට මංගලෝත්සව දිනයක් ලෙස ද පැවැත්විය යුතුය. තවද, මතු සියලු පරම්පරාවලටම එය සදහටම මංගල දිනයක් සේ පැවැත්වීමට නියෝගයක් පැනවිය යුතුය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතිය වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 116:12-13, 15-18

පිළිතුරු: ආසිරි කුසලානෙන් අපි සම්දණන්ගේ රුධිරයට සහභගි වන්නෙමු.

ගීය: සම්දුන් මා හට කළ සියලු යහපත්කම් ගැන එතුමන්ට මම කුමක් පුදමි ද? මම ගැළවීමේ කුසලාන ගන්නෙමි. සම්දුන්ගේ නාමයෙන් යාවිඤ්ඤ කරන්නෙමි.

සැදහැවතුන්ගේ මරණය සමිඳුන් අඛියස අගනේය. සමිඳුනි, මම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. සැබැවින්ම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. ඔබේ දැසියගේ පුත්‍රයා වෙමි. ඔබ මාගේ බැඳුම් මිදු සේක.

මම ඔබට ස්තූති පූජාව පුදන්නෙමි. සමිඳුන්ගේ නාමය අමතා අයදින්නෙමි. එසේය, සමිඳුන්ගේ මුඵ සෙනග ඉදිරියේ මාගේ බාර භාර ඉටු කරන්නෙමි.

දෙවන කියැවීම

1කොරින්ති 11:23-26

ශුද්ධ වූ පාවලු තුමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

මේ පූජය වළඳන, මේ කුසලානෙන් පානය කරන සැමවිටම ඔබ ස්වාමීන් වහන්සේගේ මරණය ප්‍රකාශ කරන්නහු ය.

මා ඔබට ඉගැන්වූ මේ පිළිවෙත ම ස්වාමීන් වහන්සේ ගෙන්ම ලැබුවෙමි. එනම් ස්වාමීන් වහන්සේ පූජා දෙනු ලැබූ රාත්‍රියේදී පූජයක් රැගෙන ස්තූති කොට කඩා “මෙය ඔබ උදෙසා දෙන මාගේ ශරීරය ය. මා සිහිකිරීම පිණිස මෙය කරන්න” යි වදළ සේක. එලෙසම රාත්‍රී කෑමෙන් පසු කුසලානයද රැගෙන “මේ කුසලාන මාගේ රුධිරයෙන් පිහිටුවන නව ගිවිසුම ය. යම් පමණ වර ඔබ මෙයින් පානය කරන්නහුද, එපමණ වර මා සිහිකිරීම පිණිස මෙය කරන්න” යි වදළ සේක. ඔබ යම් පමණ වර මේ පූජ අනුභව කරන්නහුද, මේ කුසලානෙන් පානය කරන්නහුද, එපමණ වර ස්වාමීන් වහන්සේ වඩින තුරු ඔබ උන්වහන්සේගේ මරණය ප්‍රකාශ කරන්නහු ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූත වේවා.

සාධුකාරය

ප්‍රචාම 13:34

“මම ඔබට අවන් ආඥාවක් දෙමි. මා ඔබට ප්‍රේම කළාක් මෙන් ඔබත් එකිනෙකාට ප්‍රේම කරන්න” යි ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරණ සේක.

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

ප්‍රචාම 13:1-15

සුවිශේෂක ප්‍රචාම තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

පේසුස් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ ප්‍රේමයේ ගැඹුර දක්වන සේක.

තමන් මෙලොවින් ඉකුත්ව පියාණන් වෙතට යාමේ නියමිත මොහොත පැමිණ තිබෙන බව පාස්කු මංගල්‍යයට පෙර, පේසුස් වහන්සේ දැනගත් සේක. උන්වහන්සේ මෙලොව තම භිතවතුන්ට ප්‍රේම කළ සේක. අන්තිම දක්වාම ඔවුන්ට ප්‍රේම කළ සේක.

රාත්‍රී හෝජනය වළඳන වේලාව පැමිණියේ ය. යක්ෂයා උන්වහන්සේ පාවා දීමට සීමොන්ගේ පුත් පුදස් ඉස්කාරියෝගේ සිත ඒ වන විටත් පොළඹවා තිබිණි. පියාණන් වහන්සේ තමන් අතට සියල්ල පවරා දී තිබෙන බවද තමන් දෙවියන් වහන්සේ වෙතින් වැඩම කළ බවද තමන් දෙවියන් වහන්සේ වෙතට වැඩම කරන බවද දැන, රාත්‍රී හෝජනයෙන් පසු උන්වහන්සේ නැඟිට තම සඵල ගලවා තබා, තුවායක් ගෙන ඉණ වටා බැඳගත් සේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ භාජනයකට වතුර වත්කොට, ශ්‍රාවකයන්ගේ පාද සෝදන්නටත්, තමන් ඉණ බැඳගෙන සිටි තුවායෙන් පිසදමන්නටත් පටන්ගත් සේක. උන්වහන්සේ සීමොන් පේදුරු ලඟට ආ විට,

“ස්වාමීනි, ඔබ වහන්සේ මාගේ පාදත් සෝදන සේක්ද” යි ඔහු ඇසීය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “මා කරන්නේ කුමක්දැයි ඔබ දැන් නොදන්නෙහිය. එහෙත් පසුව ඔබට වැටහෙනු ඇතැ” යි වදනු සේක. එවිට ජේසුරු, “මා දිවි ඇතිතෙක් කවදවත් මාගේ පාද සෝදන්නට නම් ඔබ වහන්සේට ඉඩ නොදෙමි” යි කීය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “මා ඔබ නොසේදුවොත් මා සමඟ සම්බන්ධ කමක් ඔබට නැතැ” යි ඔහුට වදනු සේක. එවිට සීමොන් ජේසුරු, “ස්වාමීනි, මාගේ පාද පමණක් නොව අත් ද නිස ද සේදුව මැනවැ” යි කීය. ජේසුස් වහන්සේද, “ස්නානය කළ තැනැත්තේ මුළුමනින්ම පවිත්‍රය. පාද සේදීම හැර ඔහු තවත් සෝදනු ලබන්නට වුවමනා නැත. ඔබද පවිත්‍රය. එහෙත් හැම කෙනෙක්ම එසේ නොවෙති” යි වදනු සේක. “හැම කෙනෙක්ම පවිත්‍ර නොවෙති” යි උන්වහන්සේ වදාළේ, තමන් පාවා දෙන්නා කවරෙක්දැයි දැන සිටි බැවිනි. මෙසේ උන්වහන්සේ ඔවුන්ගේ පාද සෝද, තමන් උතුරු සඵව හැදගෙන නැවත හිඳගත් කල, ඔවුන්ට මෙසේ වදනු සේක. “මා ඔබට කළ දේ කීමෙක්දැ යි ඔබ දන්නහුද ? ‘ගුරුදේවයෙහි’, ‘ස්වාමීනි’ කියා ඔබ මා අමතන්නහුය. එසේ කීම හරිය. මම එසේම වෙමි. ඔබේ ස්වාමීන් ද ගුරුදේවයන් ද වන මම ඔබේ පාද සේදුවෙමි නම්, ඔබත් එකිනෙකාගේ පාද සේදිය යුතුය. මා ඔබට කළාක් මෙන්, ඔබත් කළ යුතු බවට ආදර්ශයක් මම දුනිමි.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

ත්‍රිස්තූනි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.